

Sygn. akt IV Ka 154/15

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 17 lipca 2015 r.

Sąd Okręgowy w Świdnicy w IV Wydziale Karnym Odwoławczym w składzie:

Przewodniczący:	SSO Adam Pietrzak (spr.)
Sędziowie:	SSO Waldemar Majka SSO Sylwana Wirth
Protokolant:	Marta Synowiec

przy udziale Władysławy Kunickiej – Żurek Prokuratora Prokuratury Okręgowej,

po rozpoznaniu w dniu 17 lipca 2015 r.

sprawy **1) W.K.**

córki K. i S. z domu S.

urodzonej (...) w W.

oskarżonej z art. 229 § 3 kk i art. 18 § 2 kk w zw. z art. 271 § 1 i § 3 kk, art. 286 § 1 kk i art. 273 kk w zw. z art. 11 § 2 kk w zw. z art. 12 kk,

2) C. K.

syna A. i K. z domu K.

urodzonego (...) w W.

oskarżonego z art. 229 § 3 kk i art. 18 § 2 kk w zw. z art. 271 § 1 i § 3 kk, art. 273 kk i art. 286 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk w zw. z art. 12 kk,

3) R.F.

syna J. i Z. z domu K.

urodzonego (...) w S.

oskarżonego z art. 229 § 3 kk i art. 18 § 3 kk i art. 228 § 3 kk i art. 18 § 2 kk w zw. z art. 271 § 1 i § 3 kki art. 143 § 2 kk w zw. z art. 11 § 2 kk w zw. z art. 12 kk,

4) E. G.

córki M. i J. z domu S.

urodzonej (...) w J.

oskarżonej z art. 228 § 3 kk i z art. 271 § 1 i § 3 kk i art. 143 § 2 kk w zw. z art. 11 § 2 kk w zw. z art. 91 kk,

5) E. I. uprzednio J.

córki F. i J. z domu B.

urodzonej (...) w W.

oskarżonej z art. 230 § 1 kk i art. 228 § 3 kk i art. 18 § 3 kk w zw. z art. 229 § 3 kk i art. 18 § 2 kk w zw. z art. 271 § 1 i § 3 kk, art. 143 § 2 kk w zw. z art. 11 § 2 kk w zw. z art. 12 kk

na skutek apelacji wniesionych przez prokuratora i obrońcę oskarżonej E. I. uprzednio J.

od wyroku Sądu Rejonowego w Wałbrzychu

z dnia 12 listopada 2014 r. sygnatura akt II K 168/10

I. uchyła zaskarżony wyrok wobec oskarżonego C. K. i na podstawie art. 17 § 1 pkt 5) kpk postępowanie karne wobec tegoż oskarżonego o zarzucany czyn umarza zaliczając koszty jego sprawą spowodowane na rachunek Skarbu Państwa;

II. w pozostałym zakresie tenże wyrok utrzymuje w mocy;

III. stwierdza, że koszty związane z apelacją dotyczącą oskarżonych R. F., E. G., W. K. ponosi Skarb Państwa;

IV. zwalnia oskarżoną E. I. uprzednio J. od ponoszenia kosztów sądowych związanych z postępowaniem odwoławczym zaliczając wydatki za to postępowanie na rachunek Skarbu Państwa.

Sygn.akt IV Ka 154/15

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 12 listopada 2014 r. (sygn.akt II K 168/10) Sąd Rejonowy w Wałbrzychu po rozpoznaniu sprawy W. K. oskarżonej o to, że:

I. w okresie od maja 2000 roku do lipca 2002 roku w W., w woj. (...), działając czynem ciągłym, wspólnie i w porozumieniu z A. B. w celu uzyskania dla siebie nienależnej korzyści majątkowej w postaci świadczenia rentowego z Zakładu Ubezpieczeń Społecznych, udzieliła za pośrednictwem wyżej wymienionej korzyści majątkowej w łącznej kwocie nie mniejszej niż 500 złotych lekarzowi pełniącemu funkcję publiczną- chirurgowi W. Ż., w celu skłonienia go do naruszenia przepisów prawa poprzez wystawienie poświadczającego nieprawdę co do stanu jej zdrowia zaświadczenia lekarskiego z dnia 30.06.2000 roku oraz 100 złotych z przeznaczeniem dla funkcjonariusza publicznego- inspektora Zakładu Ubezpieczeń Społecznych w W. E. k.w celu uzyskania z jej akt rentowych wcześniejszych zaświadczeń lekarskich, jak również uzyskała od lekarza psychiatry poświadczające nieprawdę co do stanu jej zdrowia zaświadczenie lekarskie z dnia 25.05.2000 roku, a następnie tak uzyskane dokumenty przedłożyła z Zakładzie Ubezpieczeń Społecznych uzyskując na ich podstawie nienależne jej świadczenie rentowe w okresie od 01.07.2000 roku do 31.07.2002 roku w łącznej kwocie 10315,09 złotych na szkodę ZUS-u,

tj. o przestępstwo określone w art. 229§3 kk i art. 18§2 kk w zw. z art. 271§1 i 3 kk i art. 286§1 kk i art. 273 kk w zw. z art. 11§2 kk w zw. z art. 12 kk;

R. C. oskarżonego o to, że:

II. w okresie od sierpnia do października 1999 roku w W. i w Ś. w woj. (...), działając czynem ciągłym wspólnie i w porozumieniu z A. B. i D. W. w celu uzyskania dla siebie nienależnego zasiłku chorobowego z tytułu czasowej

niezdolności do pracy, udzielił za pośrednictwem wyżej wymienionych nienależnej korzyści majątkowej w postaci pieniędzy w łącznej kwocie nie mniejszej niż 200 złotych lekarzowi chirurgowi W.Ż. w celu skłonienia go do naruszenia przepisów prawa poprzez wydanie poświadczających nieprawdę co do stanu zdrowia wyżej wymienionego i nienależnych zaświadczeń o czasowej niezdolności do pracy obejmujących okres od 18.08.1999r. do 18.10.1999r., a następnie przedłożył powyższe zaświadczenia w ZUS w Ś. wprowadzając przedstawiciela powyższej instytucji w błąd co do faktycznego stanu zdrowia i uprawnień do otrzymania zasiłku chorobowego wyłudzając na ich podstawie nienależny zasiłek chorobowy w łącznej kwocie 1.248,00 złotych-

to jest o przestępstwo określone w art. 229§3 kk i art. 18§2 kk w zw. z art. 271§1 i 3 kk i art. 273 kk i art. 286§1 kk w zw. z art. 11§2 kk w zw. z art. 12 kk,

C. K. oskarżonego o to, że:

III. w okresie od stycznia do maja 1999 roku w W., w woj. (...) działając czynem ciągłym wspólnie i w porozumieniu z M. A. w celu uzyskania dla niego zwolnienia od obowiązku odbycia zasadniczej służby wojskowej poprzez naruszenie obowiązujących przepisów prawa, przekazał nieustalonemu funkcjonariuszowi publicznemu- oficerowi Wojska Polskiego zatrudnionemu w Wojskowej Komendzie Uzupelnień w W. korzyść majątkową w postaci pieniędzy w łącznej kwocie nie mniejszej niż 2000 złotych oraz butelkę wódki „L.” o wartości nie mniejszej niż 20 złotych otrzymane od M. A. w celu uzyskania poświadczającego nieprawdę zaświadczenia lekarskiego o stanie zdrowia M. A. stwierdzającego chorobę wrzodową dwunastnicy i na jego podstawie orzeczenia Powiatowej Komisji Lekarskiej o zwolnieniu go do obowiązku odbycia zasadniczej służby wojskowej, w wyniku czego w dniu 13.05.1999 roku wyżej wymieniony uzyskał orzeczenie wydane przez Powiatową Komisję Lekarską otrzymując kategorię – niezdolny do odbycia zasadniczej służby wojskowej, wprowadzając członków powyższego organu w błąd co do faktycznego stanu swojego zdrowia-

to jest o przestępstwo określone w art. 229§3 kk i art. 18§3 kk w zw. z art. 228§3 kk i art. 18§2 kk w zw. z art. 271§1 i 3 kk i art. 143§2 kk w zw. z art. 11§2 kk w zw. z art. 12 kk

R. F. oskarżonego o to, że:

IV. w okresie od stycznia 2000 roku do maja 2000 roku w W., w woj. (...), działając czynem ciągłym, wspólnie i w porozumieniu z R. D. i A. B. (1), w celu uzyskania dla R. D. zwolnienia od obowiązku odbycia zasadniczej służby wojskowej poprzez naruszenie obowiązujących przepisów prawa, przekazał osobie pełniącej funkcję publiczną- lekarzowi chirurgowi E. G. korzyść majątkową otrzymaną od A. B. (1) w kwocie nie mniejszej niż 1500 złotych w celu uzyskania poświadczającego nieprawdę zaświadczenia lekarskiego o przeprowadzonym badaniu gastroskopii stwierdzającego chorobę wrzodową dwunastnicy oraz orzeczenia Powiatowej Komisji Lekarskiej o uznaniu R. D. za niezdolnego do odbycia zasadniczej służby wojskowej w warunkach pokoju, a następnie przekazał dla R. D. za pośrednictwem A. B. (1) poświadczające nieprawdę zaświadczenia lekarskie z dnia 12.05.2000 roku, którymi R. D. posłużył się w dniu 24.05.2000 roku przed Powiatową Komisją Lekarską, czym wyprowadził jej członków w błąd co do faktycznego stanu swojego zdrowia otrzymując kategorię- niezdolny do odbycia zasadniczej służby wojskowej-

to jest o przestępstwo określone w art. 229§3 kk i art. 18§3 kk w zw. z art. 228§3 kk i art. 18§2 kk w zw. z art. 271§1 i 3 kk i art. 143§2 kk w zw. z art. 11§2 kk w zw. z art. 12 kk,

E. G. oskarżonej o to, że:

V. w okresie od 1999 roku do 2000 roku w W., w woj. (...), działając w warunkach ciągu przestępstw, pełniąc funkcję osoby publicznej jako osoba uprawniona do wystawienia dokumentu zawierającego okoliczności mające znaczenie prawne - specjalista lekarz chirurg, przyjęła korzyści majątkowe w postaci pieniędzy, w zamian za naruszenie przepisów prawa poprzez wydanie poświadczających nieprawdę- w zakresie stanu zdrowia pacjentów zaświadczeń lekarskich o stwierdzonej chorobie wrzodowej umożliwiającej zwolnienia od obowiązku odbycia zasadniczej służby wojskowej wiedząc, iż będą one następnie wykorzystane przez osoby zainteresowane i wręczające jej korzyści

majątkowe w toku postępowania administracyjnego związanego z wydaniem orzeczenia o niezdolności do odbycia czynnej służby wojskowej przez Powiatową Komisję Lekarską lub też Rejonową Wojskową Komisję Lekarską, a nadto dokonała poświadczających nieprawdę wpisów w rejestrze wykonanych badań gastrofiberoskopii prowadzonego w Pracowni Endoskopii i Gastrofiberoskopii w (...) Szpitalu (...) w W. i tak:

1. w okresie od 1999 roku do 2000 roku przyjęła za pośrednictwem B.B., pieniądze w kwotach nie mniejszych niż po 50 złotych w zamian za wystawienie dla co najmniej trzech nieustalonych osób poświadczających nieprawdę zaświadczeń lekarskich, w których poświadczyla nieprawdę co do stanu ich zdrowia i leczenia, a na podstawie których wyżej wymienieni otrzymali orzeczenia o niezdolności do odbycia służby wojskowej w czasie pokoju;

2. w marcu 2000 roku przyjęła za pośrednictwem B. B., pieniądze w kwocie nie mniejszej niż 50 złotych w zamian za wystawione dla P. T. poświadczającego nieprawdę zaświadczenia lekarskiego z dnia 27.03.2000 roku, w którym poświadczyla nieprawdę co do stanu jego zdrowia i leczenia, a na podstawie których wyżej wymieniony otrzymał w dniu 14.06.2000 roku orzeczenie o niezdolności do odbycia służby wojskowej w czasie pokoju;

3. w maju 2000 roku przyjęła od R. D. za pośrednictwem R. F., pieniądze w kwocie nie mniejszej niż 1500 złotych w zamian za wystawienie dla niego poświadczających nieprawdę dwóch zaświadczeń lekarskich z dnia 12.05.2000 roku, w których poświadczyla nieprawdę co do stanu jego zdrowia i leczenia, a na podstawie których w dniu 24.05.2000 roku wyżej wymieniony otrzymał orzeczenie o niezdolności do odbycia służby wojskowej w czasie pokoju-

to jest o przestępstwo określone w art. 228§3 kk i art. 271§1 i 3 kk i art. 143§2 kk w zw. z art. 11§2 kk i art. 91 kk,

E. I. uprzednio J. oskarżonej o to, że:

VI. w okresie od stycznia 1999 roku do czerwca 1999 roku w W., w woj. (...), działając czynem ciągłym, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej jako funkcjonariusz publiczny- inspektor Wojskowej Komendy Uzupelnień, działając z zamiarem uzyskania zwolnienia od obowiązku odbycia zasadniczej służby wojskowej dla T. M., powołując się na swoje wpływy wśród członków Powiatowej Komisji Lekarskiej, nieustalonego oficera Wojska Polskiego zatrudnionego w Wojskowej Komendzie Uzupelnień, jak i wśród lekarzy specjalistów przyjęła od matki wyżej wymienionego J. M. za pośrednictwem inspektora Wojskowej Komendy Uzupelnień w W. J. R. korzyść majątkową w łącznej kwocie nie mniejszej niż 4000 złotych, a następnie część tej kwoty przekazała nieustalanej pielęgniarce z przeznaczeniem w części dla niej i lekarza specjalisty, w zamian za wystawione przez niego poświadczających nieprawdę co do stanu zdrowia T. M. zaświadczeń lekarskich o przeprowadzonych badaniach gastrofiberoskopii i stwierdzonej chorobie wrzodowej dwunastnicy z dnia 18.04.1999 roku, a następnie otrzymane dokumenty przekazała za pośrednictwem J. R., J. M. celem przedłożenia ich podczas postępowania administracyjnego przed Powiatową Komisją Lekarską celem wprowadzenia ich członków w błąd przez T. M. co do faktycznego stanu jego zdrowia, na podstawie tych dokumentów w dniu 18.06.1999 roku wyżej wymieniony otrzymał orzeczenie o niezdolności do czynnej służby wojskowej, a w zamian otrzymała korzyść majątkową w postaci pieniędzy w kwocie nie mniejszej niż 2000 złotych-

to jest o przestępstwo określone w art. 230§1 kk i art. 228§3 kk i art. 18§3 kk w zw. z art. 229§3 kk i art. 18§2 kk w zw. z art. 271§1 i 3 kk i art. 143§2 kk w zw. z art. 11§2 kk w zw. z art. 12 kk

VII. w 1998 roku w W., w woj. (...), działając czynem ciągłym w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, jako funkcjonariusz publiczny- inspektor Wojskowej Komendy Uzupelnień, działając z zamiarem uzyskania zwolnienia od obowiązku odbycia zasadniczej służby wojskowej dla nieustalanej osoby, powołując się na swoje wpływy wśród członków Powiatowej Komisji Lekarskiej nieustalonego oficera Wojska Polskiego zatrudnionego w Wojskowej Komendzie Uzupelnień, jak i wśród lekarzy specjalistów przyjęła od nieustalonego poborowego- mieszkańca Ś. za pośrednictwem Z. K. korzyść majątkową w łącznej kwocie nie mniejszej niż 2000 złotych, a następnie część tej kwoty przekazała nieustalanej pielęgniarce z przeznaczeniem w części dla lekarza specjalisty w zamian za wystawienie przez niego poświadczających nieprawdę co do stanu zdrowia poborowego zaświadczeń lekarskich o stwierdzonej chorobie uniemożliwiającej odbycie zasadniczej służby wojskowej, a następnie otrzymane dokumenty przekazała osobie zainteresowanej celem przedłożenia ich podczas postępowania administracyjnego przed Powiatową Komisją

Lekarską celem wprowadzenia ich członków w błąd co do faktycznego stanu zdrowia poborowego, a na podstawie tych dokumentów poborowy otrzymał orzeczenie o niezdolności do czynnej służby wojskowej-

to jest o przestępstwo określone w art. 230§1 kk i art. 228§ 3 kk i art. 18§3 kk w zw. z art. 229§3 kk i art. 18§2 kk w zw. z art. 271§1 i 3 kk i art. 143§2 kk w zw. z art. 11§2 kk w zw. z art. 12 kk

VIII. w okresie od stycznia do maja 1999 roku w W., w woj. (...) działając czynem ciągłym w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, jako funkcjonariusz publiczny – inspektor Wojskowej Komendy Uzupelnień, działając z zamiarem uzyskania zwolnienia od obowiązku odbycia zasadniczej służby wojskowej dla M. A., powołując się na swoje wpływy wśród członków Powiatowej Komisji Lekarskiej jak i wśród lekarzy specjalistów, przyjęła od wyżej wymienionego za pośrednictwem C. K. i nieustalonego oficera zatrudnionego w Wojskowej Komendzie Uzupelnień w W. korzyść majątkową w łącznej kwocie 2000 złotych, a następnie część tej kwoty w wysokości nie mniejszej niż 100 złotych przekazała M. P., w zamian za uzyskanie przez nią od lekarza specjalisty poświadczających nieprawdę co do stanu zdrowia M. A. zaświadczeń lekarskich o przeprowadzonych badaniach gastrofiberoskopii i stwierdzonej chorobie wrzodowej dwunastnicy, a następnie otrzymane dokumenty od M. P. z dnia 18.02.1999 roku dołączyła do dokumentacji poborowego podczas postępowania administracyjnego przed Powiatową Komisją Lekarską celem wprowadzenia ich członków w błąd co do faktycznego stanu jego zdrowia, a na podstawie tych dokumentów w dniu 13.05.1999 roku wyżej wymieniony otrzymał orzeczenie o niezdolności do czynnej służby wojskowej-

to jest o przestępstwo określone w art. 230§ 1 kk i art. 228§3 kk i art. 18§ 3 kk w zw. z art. 229§3 kk i art. 18§2 kk w zw. z art. 271§1 i 3 kk i art. 143§2 kk w zw. z art. 11§2 kk w zw. z art. 12 kk

IX. w drugiej połowie 2000 roku w W. w woj. (...) działając czynem ciągłym, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, jako funkcjonariusz publiczny- inspektor Wojskowej Komendy Uzupelnień, działając z zamiarem uzyskania zwolnienia od obowiązku odbycia zasadniczej służby wojskowej S. T. i T. K., powołując się na swoje wpływy wśród członków Powiatowej Komisji Lekarskiej, oficera zatrudnionego w Wojskowej Komendzie Uzupelnień w W. jak i wśród lekarzy specjalistów w zamian za obietnicę otrzymania korzyści majątkowej w kwotach nie mniejszych niż po 2000 złotych przyjęła od wyżej wymienionych za pośrednictwem Z. K. ich książeczki wojskowe , a następnie dane personalne poborowych przekazała M. P. celem uzyskania przez nią od lekarza specjalisty poświadczających nieprawdę co do stanu zdrowia wyżej wymienionych zaświadczeń lekarskich o przeprowadzonych badaniach gastrofiberoskopii i stwierdzonej chorobie wrzodowej dwunastnicy, a następnie otrzymała od M. P. dokumenty z dnia 09.09.2000 roku na nazwisko T. K. i dnia 19.09.2000 roku na nazwisko S. T. z zamiarem dołączenia ich do dokumentacji poborowych podczas postępowania administracyjnego przed Powiatową Komisją Lekarską celem wprowadzenia ich członków w błąd co do faktycznego stanu zdrowia poborowych, przy czym zamierzonego celu nie osiągnęła z uwagi na zatrzymanie jej przez Policję i ujawnienie powyższych dokumentów podczas przeszukania miejsca jej zamieszkania

to jest o przestępstwo określone w art. 230§1 kk i art. 228§3 kk i art. 18§3 kk w zw. z art. 229§3 kk i art. 18§2 kk w zw, z art. 271§1 i 3 kk i art. i art. 13§1 kk w zw. z art. 143§2 kk w zw. z art. 11§2 kk w zw. z art. 12 kk

X. w okresie od marca do czerwca 2000 roku w W. w woj. (...), działając czynem ciągłym w celu osiągnięcia korzyści majątkowej jako funkcjonariusz publiczny – inspektor Wojskowej Komendy Uzupelnień, działając z zamiarem uzyskania zwolnienia od obowiązku odbycia zasadniczej służby wojskowej dla P. T., powołując się na swoje wpływy wśród członków Powiatowej Komisji Lekarskiej jak i wśród lekarzy specjalistów, przyjęła od wyżej wymienionego i jego ojca Z. T. korzyść majątkową w łącznej kwocie 2000 złotych, a następnie część tej kwoty w wysokości nie mniejszej niż 100 złotych przekazała M. P., w zamian za uzyskanie przez nią od lekarza specjalisty poświadczających nieprawdę co do stanu zdrowia P. T. zaświadczeń lekarskich o przeprowadzonych badaniach gastrofiberoskopii i stwierdzonej chorobie wrzodowej dwunastnicy, a następnie otrzymane dokumenty od M. P. z dnia 27.03.2000 roku przekazała poborowemu w celu dołączenia ich do dokumentacji poborowego podczas postępowania administracyjnego przed Powiatową Komisją Lekarską celem wprowadzenia ich członków w błąd co do faktycznego stanu jego zdrowia , a

na podstawie tych dokumentów w dniu 14.06.2000 roku wyżej wymieniony otrzymał orzeczenie o niezdolności do czynnej służby wojskowej-

to jest o przestępstwo określone w art. 230§1 kk i art. 228§3 kk i art. 18§3 kk w zw. z art. 229§3 kk i art. 18§2 kk w zw. z art. 271§1 i 3 kk i art. 143§2 kk w zw. z art. 11§2 kk w zw. z art. 12 kk

XI. w okresie od marca do maja 2000 roku w W., w woj. (...), działając czynem ciągłym, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej jako funkcjonariusz publiczny- inspektor Wojskowej Komendy Uzupełnień, działając z zamiarem uzyskania zwolnienia od obowiązku odbycia zasadniczej służby wojskowej dla S. J., powołując się na swoje wpływy wśród członków Powiatowej Komisji Lekarskiej, nieustalonego oficera Wojska Polskiego zatrudnionego w Wojskowej Komendzie Uzupełnień, jak i wśród lekarzy specjalistów, przyjęła od wyżej wymienionego i jego ojca J. J. za pośrednictwem Z. K. korzyść majątkową w łącznej kwocie nie mniejszej niż 3000 złotych, a następnie część tej kwoty w wysokości nie mniej niż 100 złotych przekazała M. P. z przeznaczeniem w części dla lekarza specjalisty, w zamian za wystawienie przez niego poświadczających nieprawdę co do stanu zdrowia poborowego zaświadczeń lekarskich z dnia 22.05.2000 roku o stwierdzonej chorobie uniemożliwiającej odbycie zasadniczej służby wojskowej, a następnie otrzymane dokumenty dołączyła do dokumentacji poborowego podczas postępowania administracyjnego przed Powiatową Komisją Lekarską celem wprowadzenia ich członków w błąd co do faktycznego stanu zdrowia poborowego, a na podstawie tych dokumentów poborowy otrzymał w dniu 01.06.2000 roku orzeczenie o niezdolności do czynnej służby wojskowej-

to jest o przestępstwo określone w art. 230§1 kk i art. 228§3 kk i art. 18§3 kk w zw. z art. 229§3 kk i art. 18§2 kk w zw. z art. 271§1 i 3 kk i art. 143§2 kk w zw. z art. 11§2 kk w zw. z art. 12 kk

XII. w okresie od 1999 roku do września 2000 w W., w woj. (...) działając czynem ciągłym, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, jako funkcjonariusz publiczny- inspektor Wojskowej Komendy Uzupełnień, działając z zamiarem uzyskania zwolnienia od obowiązku odbycia zasadniczej służby wojskowej dla nieustalonych co najmniej 3 osób, powołując się na swoje wpływy wśród członków Powiatowej Komisji Lekarskiej, nieustalonego oficera Wojska Polskiego zatrudnionego w Wojskowej Komendzie Uzupełnień, jak i wśród lekarzy specjalistów, przyjęła od 3 nieustalonych poborowych korzyści majątkowe w łącznej kwocie nie mniejszej niż 6000 złotych, a następnie część tej kwoty w wysokościach nie mniejszych niż po 100 złotych przekazywała M. P. z przeznaczeniem w części dla lekarza specjalisty, w zamian za wystawianie dla poborowych poświadczających nieprawdę co do stanu ich zdrowia zaświadczeń lekarskich o stwierdzonej chorobie uniemożliwiającej odbycie zasadniczej służby wojskowej, a następnie otrzymane dokumenty przekazywała osobie zainteresowanej celem przedłożenia ich podczas postępowania administracyjnego przed Powiatową Komisją Lekarską celem wprowadzenia ich członków w błąd co do faktycznego stanu zdrowia poborowego, a na podstawie tych dokumentów poborowy otrzymywał orzeczenie o niezdolności do czynnej służby wojskowej-

to jest o przestępstwo określone w art. 230§1 kk i art. 228§3 kk i art. 18§3 kk w zw. z art. 229§3 kk i art. 18§2 kk w zw. z art. 271§1 i 3 kk i art. 143§2 kk w zw. z art. 11§2 kk w zw. z art. 12 kk

XIII. w okresie od stycznia 1999 roku do kwietnia 1999 roku w W., w woj. (...), działając czynem ciągłym w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, jako funkcjonariusz publiczny- inspektor Wojskowej Komendy Uzupełnień, działając z zamiarem uzyskania zwolnienia od obowiązku odbycia zasadniczej służby wojskowej dla T. T., powołując się na swoje wpływy wśród członków Powiatowej Komisji Lekarskiej, nieustalonego oficera Wojska Polskiego zatrudnionego w Wojskowej Komendzie Uzupełnień, jak i wśród lekarzy specjalistów zażądała od wyżej wymienionego korzyści majątkowej w łącznej kwocie nie mniejszej niż 500 złotych, otrzymując jednakże kwotę 200 złotych i 4 butelki koniaku o nieustalonej wartości, a następnie nakłoniła A. B. do uzyskania od lekarza W. K. (1) poświadczającego nieprawdę co do stanu zdrowia T. T. zaświadczenia lekarskiego z dnia 13.04.1999 roku, a następnie otrzymane dokumenty przekazała wyżej wymienionemu celem przedłożenia ich podczas postępowania administracyjnego przed Powiatową Komisją Lekarską celem wprowadzenia ich członków w błąd przez T.T. co do faktycznego stanu jego zdrowia, a na

podstawie tych dokumentów w dniu 16.04.1999 roku wyżej wymieniony otrzymał orzeczenie o niezdolności do czynnej służby wojskowej-

to jest o przestępstwo określone w art. 230§1 kk i art. 228§3 kk i art. 18§3 kk w zw. z art. 229§3 kk i art. 18§2 kk w zw. z art. 271§1 i 3 kk i art. 143§2 kk w zw. z art. 11§2 kk w zw. z art. 12 kk.

Oskarżoną E. G. uznał za winną tego, że w dniu 12 maja 2000r. w W., woj. (...) pełniąc funkcję osoby publicznej, jako uprawniona do wystawienia dokumentu zawierającego okoliczności mające znaczenie prawne - specjalista lekarz chirurg, poświadczyla nieprawdę w wystawionym z tej daty zaświadczeniu lekarskim na nazwisko R. D. co do faktu pozostawania R. D. w leczeniu od 1998r. w Poradni Endoskopii i Gastrofiberoskopii (...) Szpitala im. (...) w W. z tym, że przyjął, iż czyn ten stanowi wypadek mniejszej wagi, to jest występku z art. 271§2 kk i postępowanie karne o czyn ten na podstawie art. 17§1 pkt 6 kpk w zw. z art. 414§1 kpk umorzył, zaś uniewinnił oskarżoną E. G. w pozostałym zakresie od popełnienia zarzuconych jej czynów, poza powyższym, a opisanych w punkcie V części wstępnej wyroku, a koszty postępowania w tym zakresie zaliczył na rachunek Skarbu Państwa.

Oskarżoną E. I. uprzednio J. uznał za winną tego, że:

1) w okresie od marca do 14 czerwca 2000r. w W., woj. (...), działając w krótkich odstępach czasu i w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, jako funkcjonariusz publiczny – inspektor Wojskowej Komendy Uzupelnień, działając z zamiarem uzyskania zwolnienia od obowiązku odbycia zasadniczej służby wojskowej dla P. T., utwierdzając Z. T. w przekonaniu o istnieniu swych wpływów wśród członków Powiatowej Komisji Lekarskiej i lekarzy specjalistów, przyjęła od Z. T. korzyść majątkową w łącznej kwocie 2000 złotych w zamian za uzyskanie przez nią od lekarza specjalisty poświadczającego nieprawdę co do stanu zdrowia P. T. zaświadczenia lekarskiego o przeprowadzonym badaniu gastrofiberoskopii i stwierdzonej chorobie wrzodowej dwunastnicy, w celu dołączenia do dokumentacji poborowego podczas postępowania administracyjnego przed Powiatową Komisją Lekarską, to jest występku z art. 230§1 kk i art. 228§3 kk w zw. z art. 11§2 kk w zw. z art. 12 kk ;

2) w okresie od marca do maja 2000 roku w W., woj. (...), działając w krótkich odstępach czasu i w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej jako funkcjonariusz publiczny- inspektor Wojskowej Komendy Uzupelnień, działając z zamiarem uzyskania zwolnienia od obowiązku odbycia zasadniczej służby wojskowej dla S. J., utwierdzając J. J. i S. J. za pośrednictwem Z. K. w przekonaniu o istnieniu swych wpływów wśród członków Powiatowej Komisji Lekarskiej, oficera Wojska Polskiego zatrudnionego w Wojskowej Komendzie Uzupelnień i lekarzy specjalistów, przyjęła od S. J. i T. J. za pośrednictwem Z. K. korzyść majątkową w łącznej kwocie nie mniejszej niż 2000 złotych, w zamian za uzyskanie przez nią poświadczającego nieprawdę co do stanu zdrowia poborowego S. J. zaświadczenia lekarskiego z dnia 22.05.2000 roku o stwierdzonej chorobie uniemożliwiającej odbycie zasadniczej służby wojskowej, w celu dołączenia do dokumentacji poborowego podczas postępowania administracyjnego przed Powiatową Komisją Lekarską, to jest występku z art. 230§1 kk i art. 228§3 kk w zw. z art. 11§2 kk w zw. z art. 12 kk ;

3) w okresie od stycznia 1999 roku do kwietnia 1999 roku w W., woj. (...), działając w krótkich odstępach czasu i w wykonaniu z góry powziętego w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, jako funkcjonariusz publiczny- inspektor Wojskowej Komendy Uzupelnień, działając z zamiarem uzyskania zwolnienia od obowiązku odbycia zasadniczej służby wojskowej dla T. T. utwierdzając wskazanego w przekonaniu o istnieniu swych wpływów wśród członków Powiatowej Komisji Lekarskiej, oficera Wojska Polskiego zatrudnionego w Wojskowej Komendzie Uzupelnień i lekarzy specjalistów zażądała od wyżej wymienionego korzyści majątkowej w kwocie 500 złotych, otrzymując jednakże kwotę 200 złotych i 4 butelki koniaku o nieustalonej wartości, w zamian za uzyskanie przez nią poświadczającego nieprawdę co do stanu zdrowia T. T. zaświadczenia lekarskiego z dnia 13.04.1999 roku, a następnie ten dokument przekazała wyżej wymienionemu celem przedłożenia ich podczas postępowania administracyjnego przed Powiatową Komisją Lekarską, to jest występku z art. 230§1 kk i art. 228§3 kk w zw. z art. 11§2 kk w zw. z art. 12 kk ;

z tym, że przyjął, iż czynów tych dopuściła się działając w warunkach ciągu przestępstw określonego w art. 91§1 kk, to jest występku z art. 230§1 kk i art. 228§3 kk w zw. z art. 11§2 kk w zw. z art. 12 kk w zw. z art. 91§1 kk i za czyny

te na podstawie art. 228§3 kk w zw. z art. 11§3 kk w zw. z art. 12 kk w zw. z art. 91§1 kk wymierzył jej karę 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności.

Na podstawie art. 69§1 kk oraz art. 70§1 pkt 1 kk wykonanie orzeczonej wobec oskarżonej E. J. kary pozbawienia wolności warunkowo zawiesił tytułem próby na okres lat 3 (trzech).

Na podstawie art. 33§2 kk orzekł wobec oskarżonej E. J. grzywnę w wymiarze 100 (sto) stawek dziennych określając wysokość jednej stawki na kwotę 20 (dwadzieścia) zł.

Zasądził od oskarżonej E. J. na rzecz Skarbu Państwa koszty procesu związane z jej udziałem w sprawie w części dotyczącej jej skazania i wymierzył jej opłatę w wysokości 300zł.

Oskarżoną W. K. uniewinnił od popełnienia zarzucanego jej czynu, opisanego w punkcie I części wstępnej wyroku, to jest występku z art. 229§3 kk i art. 18§2 kk w zw. z art. 271§1 i 3 kk i art. 286§1 kk i art. 273 kk w zw. z art. 11§2 kk w zw. z art. 12 kk, a koszty procesu w tym zakresie zaliczył na rachunek Skarbu Państwa.

Oskarżonego R. C. uniewinnił od popełnienia zarzucanego mu czynu, opisanego w punkcie II części wstępnej wyroku, to jest występku z art. 229§3 kk i art. 18§2 kk w zw. z art. 271§1 i 3 kk i art. 273 kk i art. 286§1 kk i w zw. z art. 11§2 kk w zw. z art. 12 kk, a koszty procesu w tym zakresie zaliczył na rachunek Skarbu Państwa.

Oskarżonego C. K. uniewinnił od popełnienia zarzucanego mu czynu, opisanego w punkcie III części wstępnej wyroku, to jest występku z art. 229§3 kk i art. 18§3 kk w zw. z art. 228§3 kk i art. 18§2 kk w zw. z art. 271§1 i 3 kk i art. 143§2 kk w zw. z art. 11§2 kk w zw. z art. 12 kk, a koszty procesu w tym zakresie zaliczył na rachunek Skarbu Państwa.

Oskarżonego R. F. uniewinnił od popełnienia zarzucanego mu czynu, opisanego w punkcie IV części wstępnej wyroku, to jest występku z art. 229§3 kk i art. 18§3 kk w zw. z art. 228§3 kk i art. 18§2 kk w zw. z art. 271§1 i 3 kk i art. 143§2 kk w zw. z art. 11§2 kk w zw. z art. 12 kk, a koszty procesu w tym zakresie zaliczył na rachunek Skarbu Państwa.

Oskarżoną E. I. uprzednio J. uniewinnił od popełnienia zarzucanych jej czynów opisanych w punkcie VI, VII, VIII, IX, XII części wstępnej wyroku, to jest występków kwalifikowanych każdy z art. 230§1 kk i art. 228§ 3 kk i art. 18§3 kk w zw. z art. 229§3 kk i art. 18§2 kk w zw. z art. 271§1 i 3 kk i art. 143§2 kk w zw. z art. 11§2 kk w zw. z art. 12 kk, a koszty procesu w tym zakresie zaliczył na rachunek Skarbu Państwa.

Powyższy wyrok zaskarżyli obrońca oskarżonej E. I. (p.v. J.) i prokurator.

Obrońca oskarżonej E. I. zaskarżył wyrok na podstawie art. 425 kpk i art. 444 kpk w części uznającej sprawstwo i winę oskarżonej (zarzuty numer X, XI i XIII).

Na podstawie art. 427§2 i 438 pkt 2 i 3 kpk wyrokowi zarzucił:

1. obrazę przepisów postępowania, która miała wpływ na treść wyroku:

- art. 6 kpk, polegającą na znacznym ograniczeniu oskarżonej prawa do obrony, poprzez przyjęcie przez Sąd w części skazującej wyroku sformułowania zarzutów stawianych w akcie oskarżenia E. I., z przytoczeniem, iż miałyby dopuścić się ona ich wspólnie i w porozumieniu z nieustalonymi osobami, w większości wypadków za pośrednictwem nieustalonych osób, a zatem w sytuacji braku pełnego zamknięcia łańcucha poszlak;

- art. 5§2 kpk polegające na uchybieniu zasadzie in dubio pro reo w postępowaniach przygotowawczych i jurysdykcyjnym, co do zakresu osób i ich udziału w zarzucanym procederze;

2. błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę wyroku skazującego, mający wpływ na jego treść, polegający na nieuwzględnieniu okoliczności, że osoby składające zeznania obciążające oskarżoną były zainteresowane w st umniejszeniu swojej roli., a tym samym poniesieniem łagodniejszej odpowiedzialności karnej, jak również, że

oskarżona nie miała możliwości decydenckich w sprawach odroczeń służby wojskowej, a czyniła to komisja m.in. na podstawie dokumentacji lekarskiej.

Wskazując na powyższe skarżący wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku i uniewinnienie E. I. od zarzucanych jej aktem oskarżenia czynów oznaczonych zarzutami numer X, XI i XIII, ewentualnie uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy Sądowi I instancji do ponownego rozpoznania.

Prokurator zaskarżył wyrok na podstawie art. 425§1 i 2, art. 427§1 i 2 oraz art. 444 kpk w części dotyczącej oskarżonych W. K., C. K., R. F. E. G. w zakresie dotyczącym orzeczenia o winie oraz w części przeciwko E. I. (poprzednio J.) w zakresie dotyczącym jej uniewinnienie od popełnienia czynów opisanych w punktach VI, VIII i IX części wstępnej wyroku na ich niekorzyść i powołując się na przepisy art. 437§2 kpk i art. 438 pkt 1 i 3 kpk wyrokowi temu zarzucił:

I. błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia mający wpływ na jego treść polegający na:

1. niesłusznym przyjęciu, że zebrany w sprawie materiał dowodowy, w szczególności w postaci zeznań M. A., nie może stanowić wystarczających podstaw do wydania wyroku skazującego wobec C. K. za czyn z art. 229§3 kk i art. 18§3 kk w zw. z art. 228§3 kk w zw. z art. 11§2 kk podczas gdy prawidłowa analiza tego materiału uwzględniająca zasady prawidłowego rozumowania i wskazania doświadczenia życiowego prowadzi do przeciwnego wniosku,

2. niesłusznym przyjęciu, że zebrany w sprawie materiał dowodowy, w szczególności w postaci wyjaśnień złożonych przez W. K. i zeznań W. Ż. oraz A.B. oraz dokumentacji lekarskiej i akt rentowych tej oskarżonej nie może stanowić wystarczających podstaw do wydania wyroku skazującego wobec niej, podczas gdy prawidłowa analiza tego materiału uwzględniająca zasady prawidłowego rozumowania i wskazania doświadczenia życiowego prowadzi do przeciwnego wniosku,

3. niesłusznym przyjęciu, że w stosunku do oskarżonej W. K. zachodzi zakaz reformationis In plus z art. 434§1 kpk, bowiem poprzednio wydany wyrok skazujący Sądu Rejonowego w Wałbrzychu z dnia 7 lipca 2009 r. sygn.akt II K 854/05 w części przeciwko tej oskarżonej został zaskarżony tylko na jej korzyść, podczas gdy w rzeczywistości wobec W.K. – uniewinnionej od popełnienia zarzucanego jej czynu – wyrok ten został zaskarżony na jej korzyść przez prokuratora,

4. niesłusznym przyjęciu, że zebrany w sprawie materiał dowodowy, w szczególności w postaci zeznań złożonych przez A. B. (1) i R. D. przy uwzględnieniu opinii sądowo –psychologicznej dotyczącej A. B. (1) nie może stanowić wystarczających podstaw do wydania wyroku skazującego wobec R. F., podczas gdy prawidłowa analiza tego materiału uwzględniająca zasady prawidłowego rozumowania i wskazania doświadczenia życiowego prowadzi do przeciwnego wniosku,

5. niesłusznym przyjęciu, że zebrany w sprawie materiał dowodowy, w szczególności w postaci zeznań złożonych przez M. P., B. B., J. R., Z. K., M. A., T.K., S. T., T. M., J. M., K. S. oraz dokumentów zabezpieczonych podczas przeszukania mieszkania E. I. nie pozwala na przyjęcie jej sprawstwa w zakresie czynów opisanych w punktach VI, VIII i IX części wstępnej wyroku, podczas gdy prawidłowa analiza tego materiału uwzględniająca zasady prawidłowego rozumowania i wskazania doświadczenia życiowego prowadzi do odmiennego wniosku,

6. niesłusznym przyjęciu, że zebrany w sprawie materiał dowodowy dotyczący czynów, których popełnienie zarzucono E. G. pozwala jedynie na przyjęcie jej sprawstwa w zakresie występku opisanego w punkcie I części dyspozytywnej wyroku i w konsekwencji uniewinnienie tej oskarżonej od popełnienia pozostałych zarzucanych jej czynów, podczas gdy prawidłowa analiza tego materiału prowadzi do wniosku, że oskarżona dopuściła się przestępstw opisanych w ppkt-ach 2 i 3 punktu V części wstępnej wyroku,

II. obrazę prawa materialnego, w szczególności art. 271§1 i 3 i art. 228§3 Kodeksu karnego poprzez ich błędne niezastosowanie i przyjęcie, że czyn przypisany E. G. wyczerpuje znamiona występku z art. 271§2 kk i w konsekwencji niezasadne przyjęcie, że jego karalność uległa przedawnieniu skutkujące umorzeniem postępowania przeciwko E. G..

Podnosząc powyższe zarzuty oskarżyciel wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku w części dotyczącej oskarżonych W. K., E. G., R. F., C. K. i E. J. (1) (poprzednio J.) – w zakresie jej u niewinnienie od popełnienia czynów opisanych w punktach VI, VIII i IX części wstępnej zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy Sądowi I instancji do ponownego rozpoznania.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacje nie są zasadne.

Sąd I instancji zgromadził obszerny materiał dowodowy, prawidłowo go ocenił, a wyprowadzone wnioski przekonująco uzasadnił.

Ocena materiału dowodowego zgodna jest z zasadami prawidłowego rozumowania oraz wskazaniem wiedzy i doświadczenia życiowego.

Obszerny wywód, w którym sąd rejonowy poddał zgromadzone dowody wręcz drobiazgowej analizie pod kątem ich wiarygodności czyni zadość wspomnianym zasadom i wskazaniom.

Wnioski, do których doszedł tenże sąd mieszczą się w granicach swobodnej oceny dowodów, w żadnym wypadku nie można im zarzucić dowolności.

Trafnie wskazał sąd I instancji na okoliczność, że wobec zaskarżenia poprzedniego wyroku w przedmiotowej sprawie apelacjami na korzyść oskarżonych rozpoznając przedmiotową sprawę musiał mieć na względzie zasadę niepogarszania sytuacji oskarżonego przy ponownym rozpoznaniu sprawy – pośredni zakaz reformationis in peius wynikający z treści przepisu art. 443 kpk.

Błędnie stwierdził sąd rejonowy jedynie generalizując że „...środek odwoławczy w przedmiotowej sprawie wniesiony został wyłącznie na korzyść oskarżonych...” (k.50 uzasadnienia zaskarżonego wyroku, k.7253 akt sądowych) skoro apelację na niekorzyść oskarżonych W.K.i R. C. wywiódł od poprzedniego wyroku prokurator (k.5972-5973 akt sądowych).

Uchybienie to nie ma jednak wpływu na trafność rozważań odnośnie oskarżonej W.K., o czym niżej.

Z wytycznych zawartych w uzasadnieniu sądu okręgowego którym uchylono poprzedni wyrok w przedmiotowej sprawie wynika jednoznacznie wskazanie: „...przy ponownym rozpoznaniu sprawy sąd I instancji winien baczyc aby pozostawać w zgodzie z zasadą nieczynienia mniej korzystnych ustaleń wobec oskarżonych tam gdzie zaskarżono wyrok jedynie na ich korzyść, zaś w wypadku niemożności zweryfikowania części zarzutów wobec ilości „niewiadomych” stosować zasadę wyrażoną w przepisie art. 5§2 kpk...” (k.6175 akt sądowych).

Sąd rejonowy rozpoznając ponownie sprawę zrealizował powyższe wytyczne którymi był związany, odwołując się również w tej mierze do orzecznictwa Sądu Najwyższego i sądów apelacyjnych.

Zacytowane w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 15 listopada 2015 r. IV KK 238/05 nie pozostawia w tej mierze wątpliwości do prawidłowości postępowania sądu I instancji w przedmiotowej sprawie. „...brak było możliwości, będąc związanym powyższym zakazem wywiedzenia jakichkolwiek ustaleń poprzez przeprowadzenie dowodów, których wynikiem byłaby niekorzystna zmiana lub niekorzystne uzupełnienie zarzutów postawionych (...) oskarżonym w akcie oskarżenia, także w takim kształcie, jaki przyjęty został w części dyspozytywnej uprzednio wydanego a uchylonego wyroku sądu I instancji...” (k.56 uzasadnienia zaskarżonego wyroku, k.7253 akt sądowych).

Uzupełniająco godzi się wskazać na stosowny fragment uzasadnienia powołanego wyżej postanowienia Sądu Najwyższego „...w świetle dyspozycji art.434§1 kpk i art.443 kpk traktować jako wręcz niedopuszczalne trzeba

traktować uzupełnienie opisu czynu zarzucanego oskarżonemu przez wprowadzenie do niego jakichkolwiek znamion przestępstwa wymaganych przez prawo karne materialne, których ten opis nie zawierał przed zaskarżeniem orzeczenia na korzyść oskarżonego...” (poprzedni wyrok został zaskarżony na niekorzyść w stosunku do oskarżonych W. K. i R. C., natomiast wyłącznie na korzyść co do oskarżonych: E. G., E. J., R.F. i C. K.).

W kontekście powyższego nie budzą zastrzeżeń zawarte w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku wywody sądu I instancji dotyczące analizy opisów czynów zarzucanych oskarżonym: R.F., E. G., E. I. (uprzednio J.) i C. K.).

W tym miejscu wskazać należy, że wywody dotyczące oskarżonej W.K. nie dotyczą analizy zarzucanych jej czynów pod kątem braków i niemożności ich ewentualnego uzupełnienia lecz analizy wyjaśnień tejże oskarżonej w kontekście innych dowodów w sprawie z nimi powiązanych.

Tym samym zasygnalizowane wyżej uchybienie sądu I instancji nie wpłynęło w praktyce na prawidłowość rozstrzygnięcia w sprawie, co czyni bezzasadnym zarzut apelacji prokuratora w tej mierze (zarzut I.3.).

Zarzuty I.1, I.2, I.4, I.5 i I.6 sprowadzają się do polemiki z ustaleniami sądu I instancji, prezentując odmienną ocenę wiarygodności zgromadzonych dowodów i nie zawierając argumentów mogących skutecznie podważyć trafność toku rozumowania tegoż sądu przedstawionego w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku.

Co do zarzutu II (przyjęcie przez sąd I instancji że przypisany oskarżonej E. G. czyn wyczerpuje znamiona występku z art. 271§2 kk, a nie jak w zarzucie z art. 271§1 kk i w konsekwencji umorzenie postępowania wobec przedawnienia karalności tegoż czynu) sąd odwoławczy w pełni podziela stanowisko sądu I instancji- który trafnie wskazał, iż”...opisane (...) zaświadczenie (...) nie zostało w ogóle użyte przez R. D., a to nie zostało przedstawione przed komisją lekarską i nie poświadczało nieprawdy w swej treści w zakresie leczenia R. D. w związku z chorobą wrzodową zaś stwierdzało jedynie fakt jego pozostawania w leczeniu w konkretnej poradni bez stwierdzenia schorzenia, na jakie wskazany mógłby być leczony...” (k.90 uzasadnienia zaskarżonego wyroku, k.7293 akt sądowych).

Odnosząc się do powołanego w apelacji prokuratora „aktualnego stanowiska Sądu Najwyższego” na okoliczność „niemożności „poprawienia” opisu czynów przypisanych oskarżonym” co skutkowało ich uniewinnieniem stwierdzić należy, iż orzeczenie to (postanowienie SN z 20 marca 2014 r., sygn.akt III KK 416/13) dotyczyło kwestii opisu czynu, który „...winien wskazywać także na stronę podmiotową przestępstwa, ale należy uznać, iż realizacja tego wymogu, nie musi nastąpić tylko i wyłącznie przez wyraźne wskazanie na rodzaj zamiaru, czy postać umyślności, lecz może także przez taki opis zachowania z którego zamiar ten wyraźnie wynika...”, a więc kwestii o charakterze wyraźnie drugorzędny, możliwej do zinterpretowania z treści opisu w przeciwieństwie do opisów czynów w przedmiotowej sprawie dotkniętych poważnymi uchybieniami niemożliwymi do usunięcia w drodze interpretacji.

Oдноśnie apelacji obrońcy oskarżonej E. I. (uprzednio J.) stwierdzić należy, iż, jak wspomniano wyżej poczynione przez sąd I instancji ustalenia faktyczne i ocena prawna przypisanych oskarżonej czynów nie budzą zastrzeżeń.

Dokonana przez sąd rejonowy ocena dowodów jawi się jako wnikliwa, wszechstronna, a wyprowadzone wnioski uwzględniające wskazania wynikające z zasady in dubio pro reo i nakazu niepogarszania sytuacji oskarżonego czego wynikiem jest korekta opisu czynów i ich kwalifikacji prawnej, nie budzą w ocenie sądu odwoławczego zastrzeżeń.

W świetle okoliczności sprawy i dyrektyw art. 53 kk brak podstaw do uznania wymierzonych tejże skarżonej kar za rażąco niewspółmiernie surowe w rozumieniu przepisu art. 438 pkt 4)kpk.

Z uwagi na uzyskaną w toku rozprawy odwoławczej informację o śmierci oskarżonego C. K. potwierdzoną dokumentem w postaci odpisu skróconego aktu zgonu (k.7403 akt sądowych) stepowanie karne przeciwko wymienionemu oskarżonemu zarzucany mu czyn umorzył.

Orzeczenie o kosztach oparte jest na przepisie art. 632 pkt 2)kpk (pkt I wyroku), 636§1 kpk (pkt III wyroku) i art. 624§1 kpk i art. 17 ust.1 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 r. o opłatach w sprawach karnych (pkt IV wyroku – z uwagi na względy słuszności).